

Cereals schetst breed de Britse techniek

De jaarlijkse buitenbeurs Sprays & Sprayers is vanuit Nederland met de eigen auto goed in één dag te doen als u op de heenreis de nachtboot pakt vanuit Hoek van Holland en op de terugreis vanuit Harwich. Deze show, begin juni, is gecombineerd met Cereals en er is beduidend meer te zien dan enkel spuitmachines.

Het nadeel van Sprays & Sprayers in één dag is dat je flink door moet lopen. Het beursterein is groot. Het voordeel van de nachtboot is dan echter wel dat u 's morgens vroeg aankomt en 's avonds ook na sluitingstijd nog wel een poosje op het terrein door kunt boemelen. Dat is vooral interessant als u alle proefvelden met granen wilt zien. Die blijven immers gewoon liggen en de bordjes met tekst en uitleg blijven staan. De techniek op Sprays & Sprayers en Cereals in Royston (ten zuidoosten van Cambridge) heeft uiteraard

vooral betrekking op de akkerbouw. Naast spuitmachines en gewasverzorging zijn alle trekkermerken er vertegenwoordigd, waarbij met name JCB groots uitpakt. Sinds dat merk naast de Fastrac ook de daarvan afgeleide 'normale' trekker in het programma heeft, is de landbouwbelangstelling voor dit Britse merk fors toegenomen. Vier even grote wielen brengen weliswaar efficiënt trekkracht over, maar als de praktijk ze ervaart als vier 'even kleine' wielen, dan schiet je er marketingtechnisch weinig mee op. Maak je de wielen nog groter en/of bre-

der, dan wordt de draaicirkel nog onpraktischer. Ook McCormick pakte op 9 en 10 juni flink uit. De productie op de voormalige locatie van Case IH in Doncaster is stopgezet en naar Italië verplaatst, maar de Britten ervaren McCormick nog als Brits. Chauvinisme is ook de bewoners van het Verenigd Koninkrijk niet vreemd, daarvan getuigden ook de vele WK-voetbalvlaggetjes en stickers met de tekst 'Buy British'. Dat neemt niet weg dat het aandeel van de 'continentale' merken op de Britse markt groeit. **LM**

Met relatief lage banden staat deze zelfrijder 'hoog op de poten' en creëert zo bodemvrijheid. Nadeel van een dergelijke aanpak is dat het moeilijk samengaat met een mechanische aandrijving van de wielen (of het moet via portaalassen zijn). Hydrostatisch geniet om die reden bij de meeste fabrikanten de voorkeur, omdat dit zich ook goed laat combineren met een al dan niet traploze spoorbreedteverstelling. Nadeel van aandrijving via olie is dat het bij hogere transportsnelheden wrijving en dus warmte genereert. Dat houdt de 'top' kunstmatig laag en dat is gunstig voor de stabiliteit. Met de nieuwe Rogator voor ogen, waarbij de hoogte en de breedte traploos verstelbaar is, is het laatste woord op dit gebied nog niet gezegd.

De Sprayranger is met z'n leeggewicht van nog geen 4 ton volgens fabrikant Alanco vooral licht en dus beter geschikt om vroeg het land in te kunnen dan zwaardere zelfrijders. De banden van Trelleborg hebben de maat 550x45x22,5, maar er passen ook grotere op. De krachtbron is een Ford viercilinder diesel met turbo en intercooler en 138 pk. De automatische 'bak' heeft tien versnellingen vooruit en twee achteruit. Hydrostatische vierwielaandrijving is standaard en vierwielbesturing een optie. De assen zijn luchtgeveerd. De boombreedte is 24 meter en de tankinhoud 2.500 liter. De cabine is voorzien van een automatisch klimaatregeling en een luchtgeveerde stoel. De slogan van Sprayranger is 'laag in bodemdruk, niet in capaciteit'.

De zelfrijders van Multidrive zijn herkenbaar aan hun grille. De meningen over dit koellucht doorlatende stukje plaatwerk lopen uiteen van markant via degelijk tot aartslelijk. Feit is wel dat de Britten een meer behoudend gevoel voor vormgeving hebben dan 'vastelanders'. Multidrive zetelt in de plaats Birdlip in het graafschap Gloucestershire en is vooral bekend als fabrikant van tweewielige werktuigendragers. Deze vinden toepassing in de mest- en kunstmestverwerking en toenemend in de gewasverzorging. De krachtbron is een John Deere zescilinder met 6,8 liter inhoud en naar wens 144 kW/195 pk of 196 kW/266 pk. Nieuw van Multidrive is de drieasser (zie ook de vierde pagina van dit artikel).

Het accent ligt bij Sprays & Sprayers op de spuitdemonstraties in de 'arena': het strijdtoneel om de beste indruk. Alle acties die de bestuurders uit moeten voeren zijn voorgeschreven, waardoor de machines goed te vergelijken zijn. Op de hobbelbaan nam menig chauffeur wat gas terug om de boombewegingen binnen de perken te houden. De vriendelijke perceelsafscheidings met wilde bloemen halen met name voor buitenstaanders de scherpe kantjes af van chemische gewasbescherming.

De zelfrijder van Amazone vindt z'n herkomst bij Agrifac in Steenwijk. Deze Duitse zelfrijder met de naam SX 4000 mocht zich op de show in een ruime belangstelling verheugen. De tankinhoud is zoals de typeaanduiding aangeeft 4.000 liter en Amazone biedt boombreedtes aan van 24 tot 36 meter. De wielen zijn hydropneumatisch geveerd. De voordelen daarvan liet ook Agrifac in zijn eigen stand op een overtuigende manier zien. Verdere features zijn de bodemvrijheid tot 1,20 meter en de hydraulische spoorbreedteverstelling. De krachtbron is een 147 kW (200 pk) sterke Deutz en de sportporttop ligt op 40 km/h. Bij de besturing is er keuze uit tweewiel, vierwiel of de hondengang. Die laatste heet ook wel krabgang.

Teamsprayer giet zijn eigen tanks en dat is goed te zien: ze zijn vooral rechthoekig. Eén van de mensen van de standbemanning onderkende dat de spuitmachines er op deze manier vrij 'basaal' uitzien, maar volgens hem ligt de gemiddelde Brit daar niet wakker van. Die beschouwt het eerder als eigenzinnig en dus al 'typical British'. De vlag op de tank ondersteunt die zienswijze. Teamsprayer noemt als voordeel van de eenvoudige tank dat het de kosten laag houdt en het hele proces in eigen hand heeft. De tank heeft een inhoud tot 4.000 liter en de boombreedte gaat tot 30 meter. Teamsprayers is een familiebedrijf met 29 jaar ervaring en zetelt in Witchford in Cambridgeshire.

Een Unimog als 'onderstel' maakt ook voor Britten een zelfrijdende spuitmachine als deze S-Trac per definitie vertrouwd. Dat was aan de reacties van het publiek te zien en te horen en dat weet ook fabrikant South Cave Tractors, de dealer van Unimog in Newport in East Yorksire. De tank van Chafer heeft een inhoud van 4.000 liter en is gemonteerd midden tussen de beide assen. De boombreedte is 36 meter. De Unimog U400 van 238 pk met mechanische aandrijving en portaalassen vormt de basis. Bij de tankinhoud zijn de uitersten 3.000 en 4.500 liter en bij de boombreedtes 18 en 40 meter. Een automatisch bandenspanningsregelsysteem 'on the go' is standaard en de bodemvrijheid is instelbaar.

▲ Een ludiek effectieve manier van New Holland om aan te geven dat zijn rtk-gps ook past op andere trekkermerken. De begeleidende tekst van NH luidt: 'We zijn niet kleurenblind; we bieden gps-besturing voor ieder merk'.

▲ De gedragen spuit van Teamsprayers (met de Engelse St. Georges-flag in top) wacht op zijn toelating tot de 'arena'. Deze continue show onder praktijkomstandigheden is de belangrijkste publiekstrekker van Sprays & Sprayers.

▲ Het grote doek op de drieasser van Multidrive miste zijn uitwerking niet: 'Spuitmachines tot 10.000 liter - Strooiers tot 10 kuub'. Alle drie assen van Spicer op deze nieuwe zelfrijder met de naam SixTrac zijn mechanisch aangedreven, gestuurd en (zie inzet) luchtgeveerd. De gemonteerde Michelin Agribib banden hebben alle zes de maat 380/90R46. De motor is een zescilinder van John Deere en de motorkap scharniert niet bij het openen, maar schuift over een railsysteem in zijn geheel naar voren.

▲ Veel belangstelling (en terecht) voor het nieuwe hydraulisch aangedreven rupsonderstel van Triffitt. De fabrikant uit Full Sutton in Yorkshire mikt daarmee op oogstwerk onder minder gunstige (lees: vochtige) omstandigheden. Die komen in Groot-Brittannië nogal eens voor. Het regent er gemiddeld beduidend meer dan bij ons. In combinatie met het heuvelachtige landschap en de (soms zeer zware) kleigrond loopt de trekker dan met zijn potentie om via twee of vier wielen trekkraft over te brengen al snel tegen zijn grenzen aan. Een deel van het vermogen via olie overbrengen naar een rups die (vanwege de belading) weinig of niet slijpt, kan dan wonderen verrichten. In de getoonde versie kost deze 24-tonniers kieper 42.000 Britse ponden.

▲ Vicon bestaat honderd jaar en viert dat met een 'limited black edition' van de Rotaflow RO-EDW. Voor elk van de Europese afzetlanden zijn een aantal van deze grote gedragen centrifugaalstrooiers beschikbaar volgens het principe 'wie het eerst komt, het eerst maalt' (in het geval van de Vicon heet dat: wie het eerst roert). De Rotaflow RO-EDW is standaard voorzien van weegcellen. De bak heeft een minimuminhoud van 1.500 liter; die is via opzetranden uit te breiden naar 2.150, 2.800, 3.450 of 3.900 liter. De typeaanduidingen van de strooiers corresponderen met die getallen. Met acht schoepen op elk van de twee schijven (het Rotaflow-principe) claimt Vicon een optimale overlapping, ook bij hoge snelheden.

▲ De naam Biso is solide gevestigd op de Europese markt sinds deze Oostenrijkse fabrikant een aantal jaren geleden zijn ultralichte voorzetstuk Biso 800 voor maaidorsers introduceerde. Op Sprays & Sprayers verbaasde Biso opnieuw met een uiterst complete en technische hoogstaande drieassige kieper. Er is keuze uit twee of drie assen gestuurd. Bij de banden is er keuze uit drie maten: 550/60R22,5, 650/50R22,5 of 710/70R26,5. De bak is leverbaar met een inhoud van 25, 30 of 35 kuub. In het eerste geval kost de Biso (hij heet dan 625) ruim 47.860 euro; als 635 staat er 56.840 op het prijskaartje. In tweeassige uitvoering heeft de bak een inhoud van 15, 20 of 25 kuub en begint de prijs bij 33.670 euro.

▲ Vredestein deed het volgens Hendrik de Koning van deze Enschedese bandenfabrikant altijd al goed op de Britse markt (mede dankzij implement), maar die positie is met de komst van de Traxion sterk verbeterd. "Ook de Brit was wat betreft Vredestein trekkerbanden wel toe aan iets nieuws", aldus De Koning, die de resultaten uitdeelde van een brede Duitse bandentest waarin de Traxion+ bijzonder goed uit de verf komt. Vredestein had een mooie stand op een tactisch goede plek aan de rand van de demonstratievelden. In de stand zelf stond de afgebeelde Case IH Magnum mooi te wezen met 800/70R38 achterop. Het oog wil ook wat; dat is in Engeland niet anders dan in Nederland.

▲ Een bijzondere vorm van onkruidbestrijding (en daarmee gewasbescherming) zijn deze kleine 'acrobaatjes' van Uni-Hacke. Ze komen van het Duitse Annaburger en trekken volgens de fabrikant – mits op het juiste tijdstip gebruikt – tot 80 procent van het onkruid in en direct naast de rijen los. Tegelijkertijd worden de groeiomstandigheden voor de cultuurplanten beter, doordat de grond in en naast de rijen wordt losgekraakt. Doordat de 'sterren' hun aandrijving krijgen van af de grond, is de werking niet afhankelijk van het motortorental van de trekker. Een capaciteit tot 8 hectare per uur is volgens de fabrikant haalbaar. Annaburger uit Annaburg is vooral bekend van grote kiepers en meststrooiers.

▲ Rupsen (in Engelstalige landen heten ze tracks) genieten in het Verenigd Koninkrijk grote populariteit, en dat niet alleen op een Caterpillar zoals deze foto duidelijk maakt. Dat de Collings Brothers als grote Case IH-dealer uit Abbotsley deze John Deere 7930 in hun stand plaatsten, was een sterke 'move'. De Collings Brothers zijn de Engelse importeurs voor Soucy en met deze tweekleurstrategie trokken ze toch al gauw dubbel zoveel publiek. Mogelijk nog meer, want op het moment dat het beursbezoekers duidelijk is dat het vooral om de rupsen gaat en niet om het merk trekker, voelt niemand zich bezwaard om de stand binnen te wandelen. De toegepaste techniek heet 'mini Q-track'.